

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΘΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Μάσκερες φανταστικές
καὶ διασκεδαστικές.

Μιά γυναίκα με φουστάνι
τὴν Ἑλλάδα παριστάνει·
τὴν Ἑλλάδα ποῦ γελάει ἀπὸ μέσ' ἀφ' τὴν καρδιά της
π' ὅλα βλέπει τὰ παιδιὰ της,
συφορές νὰ μὴ θυμῶνται, ξαφνικά νὰ λησμονοῦν
παλαιῶν καὶ νέων χρόνων,
ἄρμα δ' ἐκλαμπρον καὶ θρόνον
γανωμένου Καρναβάλου εὐλαβῶς νὰ προσκυνοῦν.

Μιά γυναίκα με φουστάνι
τὴν Ἑλλάδα παριστάνει·
κι' ἕνας Κόντης σὸ πλευρό της πῶχει μύτη στρογγυλή
καὶ πιερό περιβολή,
με πολύχρωμα τὴ ρένει, κομφετί καὶ τὴ στολίζει
καὶ σιγὰ τὴς ψιθυρίζει·
« Δὲς μητέρα λατρευτή,
πὶ λαμπρὰ καὶ σωτηρία μεταρρύθμισις κι' αὐτή! »

Κι' ἄλλη ντάμα πιδ ψηλὴ,
παριστάνει τὴ βουλὴ·
κι' ἔχει φόρεμα φτιασμένο μέλογιων, λογιῶν, μουτσούνες
καὶ κρατεῖ στήν ἀγκαλιά της, τσαρλατάγους καὶ
(κουτσούνες)
κι' ἀφ' τὴς τόσες τὴς κουτσούνες διακρίνεται πολὺ,

μιά ποῦ στῶνα της τὸ μάτι, λούσου στέκεται γιαλὶ,
κι' ἂν ἐγὼ δὲν κάνω λάθος,
πάει ρίσκιο νᾶν' ὁ Ἀθῶς.

Ἕνας γέρως με τῆς κοῦδες
καὶ με κέφι φοβερό,
ἐβδομήντα μαϊμουδες
ἐτοιμάζει γιὰ χορὸ·
κι' ἡ καυμένες ἡ μαριόλες,
ἐπειδὴ τὸν τρέμουν ὅλες,
ὅλους τοὺς χοροὺς χορεύουν
σὰν κοκῶνες ζηλευτές,
κι' ἕνα κόκκαλο γυρεύουν
γιὰ νὰ γλύψουνε κι' αὐτές.

Ἄρα τίς ἐστὶν ὁ γέρως; Ποιὲς ἡ μόμολες ἐκεῖνες;
ποιὰ ἔαι τούτ' ἡ μασκαράδα ποῦ χορεύει στῆς Ἀθῆνες

Μιά κοσέλα ποῦ ξιφῆρεις τὴν προσέχουνε φρουροί,
τὸ ταμεῖον τῶν Ἑλλήνων παραστένει κι' ἱστορεῖ·
καὶ στὴν κάθε της γωνία τρύπα βλέπεις μυστικὴ
ποῦ περνοῦν οἱ πιδ μεγάλοι καὶ χαπαῖτσοι πόντικοι,
κι' ὅ,τι μερτικὸ τοὺς πέσει,
ροκκανίζουν ἐν ἀνέσει·
κι' ὅταν ἐβγουν με προκοίλι,
σεβαστὸ, διάσημο,
τοὺς κρεμοῦν οἱ ἄλλοι φίλοι,
τὸ χρυσὸ παράσημο.

Ἕνας μῦλος ποῦ γυροῖ καὶ ποτὲ δὲν ἀποστένει,
βουλευτοῦ τῆς ὁμηροσύνης, χαραγτῆρα παραστένει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. 5441 Φ 30031

Και τὸ φάρι τὸ μεγάλο, ἱστορίζει καὶ δηλοῖ,
βουλευτὴ Κεφαλλονίτη ὅταν εἶναι στὴ βουλή.

Τὸ καράβι π' ἀρμενίζει σ' ἓνα πέλαγο μεγάλο,
γενικῆς παραλυσίας καὶ φοικτῶν ἀνομιῶν,
ποιὸς πολίτης ἀμφιβάλλει πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλο,
ἀπ' αὐτὸ τὸ θεῖον κράτος τῶν Γρεκύλων καὶ Ῥωμῶν;

Ὁ λαγὼς πῶχει σπιροῦνια καὶ γαλόνια καὶ σπαθί,
καὶ τσακίνεται καὶ τρέχει ναῦρη τρύπα νὰ χωθῇ,
εἶναι μάσκαρα, νομίζω, περισσῆς ἐπιτυχίας,
παριστῶσα τοὺς στρατάρχας ἐν καιρῷ ἀφίμαχίας,
ὡς ἐπίσης τὸ λιοντάρι ποὺ βρυχάται φοβερό,
εἶναι μάσκαρα σπουδαία
ποὺ σοῦ δίνει μιὰν ἰδέα
τῶν Ἑλλήνων σπαθοφόρων κατακτώντων ἐν χορῷ.

Κι' εἶναι μασκαράτα βέρα,
ὅταν βλέπεις τὸ καβοῦρι, τὸ χταπόδι, τὴ σουπά,
νὰ πετιέται στὸν ἀέρα,
πρῶτο π' ἀκούσῃ στὸν πάτο, τῆς τορπύλας μας γτυπιὰ

Νὰ χοράκια, νὰ καὶ γλάροι ποὺ πετοῦν ἐδῶ κ' ἐκεῖ,
ἄρα νᾶνε διχηγόροι καὶ δετόροι νηστικοί,
ἢ μὴν εἶναι νόες ἄλλοι, σ' ἔργα πιὸ ψηλά δισμένοι,
ἤγουν διάκοι καὶ παπάδες νεοχειροτονισμένα;

Χαίρετ' ἡ τρελλὴ ψυχὴ μου ποὺ ἡτύχησε νὰ βλέπῃ
μασκαράδες καθὼς πρέπει
καὶ γι' αὐτὸ μετὰ μεγάλης, εὐφροσύνης καὶ χερᾶς
μ' εἶδατε κι' ἐμὲ νὰ γίνω, πρῶτος πρῶτος μασκαρᾶς.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ.

(Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ
τοῦ ἁγίου Γεωργίου προεχειρίσθη παρὰ τοῦ Σ' Ἀρ-
χιεπισκόπου εἰς πρεσβύτερον μετὰ τοῦ τιμητικοῦ
τίτλου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὁ τέως Ἀρχιδιάκκος κ.
Ἀριστοτέλης Μοντεσάντος ἐκλεχθεὶς παρὰ τῆς ἐν
Βενετίᾳ Ἑλληνικῆς κοινότητος ἐφημέριος τῆς ἐκεῖ
ἐκκλησίας παρ' ἣν πρὸ ἔτους διηκόνει. Ἡ ἐκλογὴ αὐ-
τῇ τοῦ κ. Μοντεσάντου διαπελοῦντος συνάμα καὶ
διδασκάλου ἐν τῷ ἐν Βενετίᾳ Ἑλλ. σχολεῖω, εἶναι
ὑπὸ πᾶσαν ἐποφὴν ἀρίστη διότι οὗτος τυγχάνει κλη-
ρικὸς εὐπαίδευτος καὶ εἰμεθα πλέον ἢ βέβαιοι ὅτι
καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἐπαξίως θὰ ὑπηρετήσῃ
καὶ τιμὴν περισσὴν ποιήσεται τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πα-
τρίδι Κεφαλληνίᾳ.

Ο Σουσάνης κι' ὁ Μασῆς.
λὲν' κουδέντες π' ἀπορεῖς.

Σ — Ἐνθουσιάζτηκα, Μαρῆ, τὴν Κυριακὴν τὴν ἄλλαν
ποτὲ δὲν ἐπερίμενα πῶς τέτοιο καρναβάλι,
θὰ ἴδομε στὴν πατρίδα μας, στῆς τεμπελιῆς τὸν τόπο.
ποὺ κι' ἓνα καλημέρισμα τὸ θεωοῦμε κόπο.
Ποτὲ δὲν ἤλπιζα νὰ ἴδῳ τόσο ζωὴ καὶ μπρίο
σ' ἀνθρώπους π' ἔχουν δυσκολιὰ γιὰ νὰ σοῦ ποῦν "ἀντίο,"

Α οὐ πῶς διεσκεδάσες;
Μ. — Ἐγὼ κι' ἐγὼ Σουσάνη
νὰ γλαθῶ, ἐκόντεψε, μ' ἐκεῖνο τὸ σεργιάνι
καὶ βπωντας σὲ κίνησι τὴν κοινωνία ὅλη
δὲν ἤμυρσα νὰ πεισθῶ πῶς εἶμαι στ' Ἀργοστολί.

Καὶ τόσο μ' ἐθελξε πολὺ
ἐκεῖν' ἡ μέρα ἡ τρελλή,
ποὺ τὰ στοιχὰ τ' Ἀργοστολίου τ' ἀπάντεχα στὸ δρόμο
καὶ δὲν μῶκανα, ὅπως πρὶν ἐντύπωσι καὶ τρόμο
καὶ μῶφινόνταν ἄνθρωποι, ὅπως διόλου νέει,
ὁ Κλίμης, ὁ Πολύβιος, κι' οἱ δύο Ῥιγγινάιοι.

Σ. — Τί νὰ σοῦ πῶ, τί νὰ σοῦ πῶ, πρέπει νὰ πῶ καὶ
νὰ γίνω γῆς νὰ μὲ πατῇ αὐτὸ τὸ Κεμητᾶτο
πῶκα μ' ἔλπρος, τὸν τόπο μας διαόσιμα χρόνια νᾶρτη
μ' ἓνα καὶ μόνο πῶστητε τῆς ἀμιλλας κατάρτι
καὶ δηλαδὴ φαντάζομαι ποὺ θᾶρτανε τὸ μπρίο,
ἂν ἦθε στήται δύο!

"Αχ! εἰς ποικτεθῆκατε σιὰ σκότι τοῦ Δραπάνου,
χωρὶς ποτὲ καμμιὰ χαρὰ στὸν τόπο μας νὰ ἴδῃτε
γιατί νὰ μὴν εἶν' εὐκολο νὰ σηκωθῇ ἀπάνου,
εἰς ὥρας ποὺ Καρνάβλος ἐδῶ φιλοξενεῖται!
εἰς ὥρας π' ἀνεστράφησαν τὰ ἔθνη κι' οἱ ὄροι,
κι' ἐγέννη' ἡ πατρίδα μας Παρίσι μὲ τὸ ζῆρι
εἰς ὥρας ποὺ κι' οἱ ἄγοντες Ἀγαθαγγέλου βίον,
πᾶνε στὸν Ἀριστόβουλο καὶ τοῦ ζητοῦν βραδείαν!

Μ. — Ἀληθινὰ· τί κίνησις, τί κόσμος γυναικεῖος
καθένας καὶ τὴ νόνα του τὴν ἔστρενε μαζί του
ἀφοῦ ὑποχρεώθηκε νὰ κλείσῃ κι' ὁ Φωχίως
ποὺ μόνον στο γιγνᾶσι του σφαλεῖ τὸ μαχαζὶ του.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Σ. — Τὰ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, μυστήριον τελείται·
διασκεδάζον δηλαδή κι' οἱ σοφοὶ πολῖται!
καὶ μασκαράδες γίνονται,
καὶ με χαρτάκια ραίνονται·
καὶ τὴ στιγμή πού ἐν πομπῇ καὶ πλήρει παρατάξει
ἐρχόταν ὁ Καρνάβαλος με τὸ χροπὸ τ' ἀμάξι,
κι' ἀπὸ χαρὰ πηδούσανε,
αὐτοὶ πού τὸν κλουθούσανε·
ὁ σιὸρ Σταυράκης ὁ Φουκάς, καταμεσίς τοῦ δρόμου
εὐρέθηκε κι' ἐρώναζε " Ἀς κάμω τὸ σταυρό μου! ",

Ἐπίστευες πῶς θάβλεπες σὲ τέτοια σιβιρότη,
μελίσαι νὰ σοῦ βγένουνε παληάτσιοι καὶ πιερῶτοι;
Ἐπίστευες πῶς θάβλεπες τ' Ἀργοστολίου κυράτσα
νὰ χερακῶνι κομφετί καὶ νὰ στὰ ρίχνῃ φάτσα;
Καὶ σὺ ἐπίστευες ποτὲ πῶς θάρτε καρνάβαλι,
πού νὰ μπορῇς νὰ ρίχνεσαι στὴ ρίκα καὶ στὴν ἄλλη
με τὰ χαρτάκια τὰ ψηλά, χωρὶς τὸ φόβο νάχης
μήπως τὸ πεζοδρόμιον γίνει πεδὶον μάχης;

Μ. — Οὐτε γιὰ κόσμο μ' ἐξελλεῖ οὔτε γιὰ μασκαράδες
τὴν ὥρα ποῦδα κι' ἀρχισαν αὐτὰ τὰ παιγνιδάκια
κι' ἐπῆγα κι' ἐντρομώχτηκα κοντὰ με τῆς κυράδες
γιὰ νὰ γιομίσουνε κι' ἐμεὶ τὰ μεῦτρα μου χαρτάκια.

Καὶ τότε μ' ἔβλεπ' εὐτυχῇ
ἐκεῖν' ἡ χάρτινη βροχὴ,
πού κάθε μὲν ἀρκάντισσα πῆγα κι' ἐπαρκαλάχα,
καὶ ττέλεγα, μὰ σὲ ρ' ὀλί,
γιὰ νὰ βастάζουν πιὸ πολὺ,
ρίχνετ' ἀπὸ λιγώτερα, ρίχνετ' ἀγάγια - γάγια! ",

Σ. — Καὶ μήπως λὲς πῶς ἔφερε μὴ πέτοια εὐθυμία
στὴν πελαμένο τόπο μας; ἡ μάσκα καὶ μοιάχα;
Ἡ πρόδος ἀκινύσει ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα·
ἢ δὲ γνωρίζεις σάχα
παντοειδῆ πῶς γίνονται πρόδου πατατράχα,
καὶ τὰ παληὰ τὰ ἔθιμα ὁ τόπος τὰ κλωτσάει,
ἀπόδειξις, πού σήμερα κι' ἡ πιὸ μικρὴ μπαράκα
σὲ προσκαλεῖ τὸ σούρουπο γιὰ νὰ σοῦ δώσῃ τσατί!

— Μοῦ τῆπανε καὶ τοῦ τσαγιού τὰ τόσα πανηγύρια,
μοῦ ἔπανε πῶς θαυμάζουνε τὸν οὐρανὸν τὸν αἴθριον
καὶ σκαμνάρια κινδυνεύουν καὶ τὰ λοιπὰ τιμῆρια,
καὶ δίδεται κατὰ πού λὲς, τὸ τσατί τὸ ὑπαίθριον

καὶ πίνει κάθε θηλυκὸ
τὸ τσατί τὸ ρομαντικὸ,
με μ' πίσκουι τσ καὶ γάλα,
κι' ἀξένουνε τὰ φόντα του καὶ γίνονται μεγάλα.

Σ. — Ἀχ! πότε, δύστυχε Μαρή, κι' ἐμεῖς θ' ἀξιωθοῦμε,
σὲ βράχους νὰ ξαπλώσουμε, σὲ χόρτα νὰ στρωθοῦμε,
ἐκεῖ ν' ἀπολαυθάνωμεν τὸν ἥλιο τοῦ Φλεβάρη,
νὰ μπουρμπουλίξῃ δίπλα μας, νερὸ στοὺς σαμοβάρι
κι' ἀπὸ τὸν κόμοιο τὸ μικρὸ κι' ἀπὸ τὴν κάθε τρέντα,
μονάχα γιὰ τὸ τσατί μας νὰ γίεται κουδέντα.

Μ. — Ἀπορατίζουμε λοιπὸν στὴν αὐρινὴ κρεπάλη
νὰ γανωθοῦμε πάλι;
Αὔριο πού θὰ καίγεται ὁ τόπος πέρα, πέρα
καὶ πεισματώδης θ' ἀναβῇ χαρτοπολέμου φτέρω,
αὔριο πού θὰ κάφονε στοὺς Λαζαρέτο κάτω
τὸ σῶμα τοῦ Καρνάβαλου τοῦ Μεγαλειοτάτου
καὶ θ' ἀκουστοῦν ἐξαφνικὰ καὶ τηλεδύλων κράτοι,
καὶ με τὸ " Δόξα τῷ πατρὶ ",
θὰ πεταχτοῦν οἱ δύο γιατροὶ,
στὰ γένεια τοῦ Καρνάβαλου φωτιὰ νὰ βάλουν πρῶτοι.

Σ. — Πόλεμος αὔριο, Μαρή, θὰ γένῃ λυσσασμένος
κι' ἀπὸ τὰ τώρα φρόντισε νὰς ἐφωδιασμένος
ἀπὸ φουσέκια κομφετί
κι' ὅπως τὸ ἔθνος ἀπαιτεῖ,
πολέμα, χτύπα, θέριζε, καὶ μὴν ὑποχωρήσης,
σὰ Μαστραπὰς ταξίαρχος στὰ χρόνια τῆς Λαρίσης.

Στὸν αὐρινὸ τὸν πόλεμο πού σμπάρω δὲν θὰ πέσῃ,
πρέσεξε μὴν ἀπατηθῇς
καὶ πάρης καμινῆς κυρὰς τὸν κουκο τῆς γιὰ φέσι
κι' ἀπὸ τὸν πόλεμο, βρεθῇς,
ἄπάνου στοὺς ἀρτίστικο, κομψὸ σου καμαράκι
ἀλλάζωντας, ποκάμισο, σκαρτσούνια καὶ σωθράκι,

ΚΟΜΦΕΤΙ διὰ τὸν αὐρινὸν χαρτοπόλεμον πωλεῖται εἰς τὸ
βιβλιοπωλεῖον τοῦ Νικολάτου με μεγάλην εὐθυμίαν.

ΕΠΙΣΗΣ ἸΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
καὶ τὸ πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων ἔφερε ἀπὸ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΦΟΡΑ.

Τὸ γαλατένιο μούτρο σου, σοῦπα νὰ στὸ φιλήσω
— θυσία ποῦ θὰ πλῆρωνα καὶ μ' ὅλα μου τὸ αἷμα —
μ' ἀμέσως ἐκιτρίνησες καὶ μούπες νὰ σ' ἀφήσω
κι' ἔκαμε τὸ κιτρίνισμα τ' ἄσπρα σου μούτρο, κρέμα
καὶ τώρα ὅσα κι' ἂν σοῦ πῶ θὰ πγένουνε χαμένα
γιατί πολὺ, τὰ μούτρα σου, τὰ βλέπω ξυγνισμένα!

Μ.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ.

Μεθ' ὅλας τὰς ἀξιολόγους προσπάθειας
τοῦ Κομητάτου διὰ τὸν ὅσον ἐνεστὶ λαμ-
πρότερον πανηγυρισμὸν τῶν Ἀποκρέω,
καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἐπιτελεσθεῖσας ἀξιο-
λόγους προπαρασκευάς, παρήλθον καὶ αἱ
δύο Κυριακαὶ μας ὡς Μεγάλαι Πα-
ρασκευαί, κατὰ τὰς ὁποίας μάτην
ἐσταυρώθησαν τόσα ἄθωπα χαμί-
νια... εἰς τὴν ἀναρρίχῃσιν
ἐπὶ ἱστῶ.

*

Ἐν τῷ προγράμματι τοῦ Κομητάτου
ἀνεγράφετο ὡς διαγώνισμα καὶ ἡ "κα-
τάδα", ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδόλως ἐνεφανί-
σθησαν οἱ ἀναμενόμενοι κανταδόροι, ἤρ-
χισεν, ἀπελπισθὲν τὸ πλῆθος τῶν θεα-
τῶν (;) νὰ ψάλλῃ εἰς τὸ Κομητάτον...
τὸν Καρναβαλλόμενον.

*

Ἡ μόνη ὁδὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ... τῶν
Δικαστηρίων ἦτο ἡ φιλαρμονικὴ μας, ἡ
ὁποία χαριέστατα μας ἐνέπαιζεν ὡ-
ραιωτάτας πόλκας ἀλληλοδιαδόχως.

*

Καὶ μία σχετικὴ διάδοσις:

Λέγεται ὅτι ἐπεδόθη μήνυσις κατὰ
τοῦ Κομητάτου, ὡς μὴ λαβόντος τὴν
δέουσαν ἔγκρισιν τοῦ διορισμοῦ του ἐκ τοῦ
χωρίου Κομητάτα. Οἱ πονηρότεροι ὑπο-
θέτουσιν ὅτι εἰς τοῦτο συνέτεινον, ἱερο-
κρυφίως, οἱ Κολόμποι, ἐκ φθόνου!

*

Τὸ μόνον ὅπερ ἱκανοποίησεν οὐδαιῶδως

τὸν τόπον, εἶναι ὅτι αἱ εἰσπράξεις ἐκ
τῆς ἐξέδρας ἀνῆλθον εἰς τόσῳ μέγα ποσόν,
ὥστε ἀπεφασίσθη, ἀξιεπαίνως, ἡ ἔδρσις
βρεφοκομείου ἀμιλλωμένῳ πρὸς τὰ εὐ-
ρωπαϊκώτερα.

*

Καὶ ἐν Κολομπία, κατόπιν τῆς ἀνω-
τέρῳ εἰδήσεως, ἀπεφασίσθη, ἐν πνεύματι
εὐγενοῦς ἀμιλλῆς, ὅπως αἱ εἰσπράξεις ἐκ
τοῦ Οὐβροῶρ, χρησιμοποιηθῶσιν εἰς
ἔδρσιν... δύο βρεφοκομείων.

*

Ἐν τούτοις, μεθ' ὅλας τὰς ἀποτυχίας
τοῦ πανηγυρισμοῦ τῶν Ἀποκρέω, ἐλπί-
ζεται ὅτι τὸ Κομητάτον θὰ ᾔηται ἱκανὸν
νὰ ἐπιφέρῃ κατὰ τὴν τελευταίαν Κυρια-
κὴν τὴν δέουσαν θεραπείαν, πολὺ
μᾶλλον ἀπὸ εἰς τὰ μέλη του συγκατα-
ριθμεῖ καὶ... ἐπιφανεῖς ἰα-
τρούς.

*

Καὶ μία συναφὴς σκέψις.

Εἰς τὸ ἐξῆς ὁ ὑβρίζόμενος ἐν μέσῳ
πλατεῖα, λ. χ. ὁ ἀποκαλούμενος
μασκαράς, ἀντὶ νὰ καταφεύγῃ εἰς
τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, θὰ προσκαλῇ
κατ' οἶκον, συμβούλιον ἐξ ἐπιφανῶν
ἰατρῶν διὰ τὴν ἐκδίκασιν!

*

Καὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ ὅρον, φυσικῶς
τῷ λογῷ, οἱ ἀσθενοῦντες, λ. χ. οἱ προ-
σβαλλόμενοι ὑπὸ ἰνφλουέντσας, θὰ
προσάγωνται δέσμιοι, καὶ ὑπὸ ἰσχυρὰν
συνοδείαν μετ' ὀπλοῦ λόγχην, ἐνῶπιον
τοῦ κακούργου δικαίου!

Καὶ τοῦτο λησμονηθὲν:

Μετὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ βραβείου εἰς
τὴν ματκαράτα τοῦ... Μικροῦ Να-
πολέοντος,, πολλοὶ τῶν ὑπεράγαν
φιλάγγλων, ἀπεδοκίμασαν δριμύν-
τὸ Κομητάτον, ὡς σκανδαλωδῶς ἐπιδει-
ξεν τὸ φιλο-γαλλικὸν πάθος
του.

*

Καὶ εἰς ἱστορικὸς διάλογος μεταξὺ δύο
νεοφωτιστῶν ἀντιφικῶν ἐπὶ τῆς μασκα-
ράτας τῶν "ἡλικιων",

— Τί παῖστανεῖ, πασκαλῶ, αὐτὴ ἡ
σιλουετ;

— Παῖστανεῖ τὰς ὀκτώ ἐπα-
χὰς τοῦ ἔτους· ὡς αἱ invention.

Shylock.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὰ βραβεῖα τοῦ Κομητάτου διὰ τὴν
αὔριον Κυριακὴν ὁρίσθησαν ὡς ἐξῆς πρῶ-
τον δραχ., 150. δεύτερον 100, τρίτον 75
καὶ τέταρτον 50.

— Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιε-
παίνου νέου κ. Ἀντωνίου Καλοῦδου τα-
μίου ἐν τῷ ἐταῦθα τελωνεῖῳ, μετὰ τῆς
εὐειδεστάτης κυρίας Μαρίας Λαυράγκα
τὸ γένος Πρετεντέρη, εὐχόμεθα πᾶσαν
εὐτυχίαν.

— Προήχθη εἰς τὸν χρυσοῦν σταυρὸν
τοῦ βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος ὁ
ἡμέτερος συμπολίτης κ. Πλάτων Βέγιας.

— Ὁ γνωστότατος παρ' ἡμῖν ὡς φι-
λεργὸς καὶ ἀγαθώτατος νέος κ. Σπυρο-
βάγγελος Καλαύριος ἀντήλλαξεν γαμήλι-
ον στέφανον μετὰ τῆς ζιλωτῆς κόρης
Σωσάνης Π. Διδάρη. Εἰς τὸ νεαρὸν ζευ-
γος εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα.

— Ἐπίσης ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύ-
κλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου
νέου κ. Γερασίου Ἰακωβάτου μετὰ τῆς
εὐπαιδευτοῦ καὶ σεμνοτάτης δεσποινίδος
Ἐλισάβετ Ν. Ἰγγλέση, τοῖς νεονύμφοις
εὐχόμεθα τὰ βέλτετα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ